

Выходитъ во Львѡвѣ ще Вторника, Четверга и Суботы крѣпко рукою опята) о 4-ой год. попох. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найнам. повѣстей“ выхлѡдитъ по 2 печат. аркушъ кожного 16-го и полаяного дня кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и енопеидиѣя подъ Ч. 44 уличя Галицка.

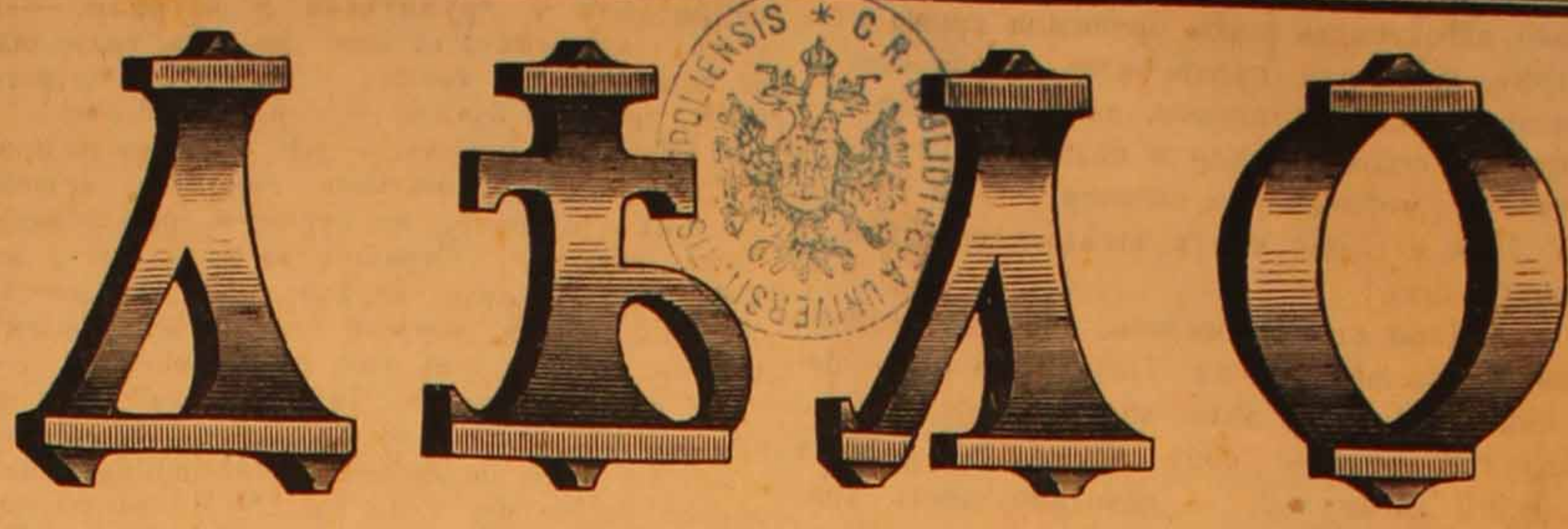
Всѣ листы, посылки и рекламѣи наложитъ пересылати подъ арбоекъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не вортуются тѡлько на попереде застерѣжелья.

Подинокое чило стонтъ 12 кр. а. в. Огелешени принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣт омако строчки печатной.

Рекламѣи енопечатанъ вѡльнѣ бѣт порта.

Предплату наложитъ пересылати арбоекъ (наблудчо почтовымъ переказомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.



Предплатѣ на „Дѣла“ для Австрѣи:	для Россѣи:
на цѣлѣй рѡкъ . . . 12 рр. на цѣлѣй рѡкъ . . . 12 рубл.	на цѣлѣй рѡкъ . . . 12 рр. на цѣлѣй рѡкъ . . . 6 рубл.
на полѣ року . . . 6 рр. на полѣ року . . . 3 рубл.	на полѣ року . . . 6 рр. на полѣ року . . . 3 рубл.
на чверть року . . . 3 рр. на чверть рок. . . 3 рубл.	на чверть року . . . 3 рр. на чверть рок. . . 3 рубл.
съ дол. „Библиотекѣ“:	съ дол. „Библиотекѣ“:
на цѣлѣй рѡкъ . . . 16 рр. на цѣлѣй рѡкъ . . . 16 рубл.	на цѣлѣй рѡкъ . . . 16 рр. на цѣлѣй рѡкъ . . . 16 рубл.
на полѣ року . . . 8 рр. на полѣ року . . . 8 рубл.	на полѣ року . . . 8 рр. на полѣ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 рр. на чверть рок. . . 4 рубл.	на чверть року . . . 4 рр. на чверть рок. . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
на цѣлѣй рѡкъ . . . 5 рр. на цѣлѣй рѡкъ . . . 5 рубл.	на цѣлѣй рѡкъ . . . 5 рр. на цѣлѣй рѡкъ . . . 5 рубл.
на полѣ року . . . 2-50 рр. на полѣ року . . . 2-50 рубл.	на полѣ року . . . 2-50 рр. на полѣ року . . . 2-50 рубл.
на чверть року . . . 1-25 рр.	на чверть року . . . 1-25 рр.
Для Восточной, сѣв. Россѣи:	
на цѣлѣй рѡкъ . . . 18 рр.	
на полѣ року . . . 9 рр.	
на чверть року . . . 7-50 рр.	
съ дол. „Библиотекѣ“:	на самѣ додатокъ:
на цѣлѣй рѡкъ . . . 19 рр.	на цѣлѣй рѡкъ . . . 6 рр.

Просимо всѣхъ П. Т. Предплатчикѡвъ „Дѣла“ поспѣшити съ надсыланьемъ залеглон предплатѣ, щобъ мы не бѡули змушенѣ перерывати Имѣ высылку нашої часописи.

Школы народнѣи и ихъ вѣпльвѣ на бѣть матерѣяльнѣй краю.

Мы видѣли, що до рамѣ присланныхъ въ Вѣдня напхано за много и непрактично. Намѣ треба науки въ працахъ на рѡли, при варетатѣ, въ промыслѣ, треба лѣчати нашѣ хѣбы, особливо легкodusнѡсть въ затяганю довѡтъ, котра намѣ передъ часомъ грѡбъ копае; треба намѣ освѣты въ способахъ, якъ ратуватися ѡтъ заглады, — а ту забиваютъ голову дитинѣ енциклопедичною теорѣю. Для того скаванъ и п. Грохольскѣй: „Не хочу теорѣи, менѣ ходитъ о практику“.

Але можуть скавати, що въ планѣ науковѡмъ есть и о управѣ вѡбжа, деревъ и т. д., и въ тѡлько а тѡлько школахъ учать господарства сельскаго. Правда, що есть въ планѣ, але то тѡлько на другѡмъ мѣсци, до чого рѣдко де доходитъ. Поминувши тов, що ледви въ четвертѡй части мають учить де-не-що въ господарства, пытаюся, кто сего учить и якъ учить? Господарства учать учителѣ, котрѣ самѣ его въ семинарѣяхъ ледви троха и то теоретично училися, учать теоретично, учать плывати бѣвъ воды, и то яко предмету побѡчного а не головного. Не досытъ того — знати, що робитъся, треба ще вправы, якъ оно робитъся, бо що ученикъ чувъ въ теорѣи, того анѣ добре не пойме, анѣ запамятае и чимъ скорше забувае.

Мы однакѡжь дже-бѣ хибили, коли-бѣ мы неуспѣванье школы народнои приписували тѡлько многѡтъ и непрактичности предметѡвъ, котрѣ дитанѣ голову забиваютъ. У насѣ есть ще инше лихо, котре науку тамѣ и ѡтъ школы внохоочувъ. А то суть постороннѣи цѣли — полонивованье Русиновѣ.

Устава о языцѣ выкладѡмъ въ школахъ народныхъ въ арт. III каже: „Въ кождѡй школѣ народнѡй, въ котрѡй часть учащѣися молодѣжи уживае польскаго а часть рускаго языка, — той языкъ, котрый не есть выкладѡвымъ, бѡде обовязковымъ предметомъ въ школѣ“. Отже ведля устава належитъ учить

Другого языка тѡлько тамѣ, де якась значна часть (не 3 або 5 учениковѣ) другимъ языкомъ говорить.

На Маурахахъ не учатся языка рускаго. У вѡхѡднѡй, рускѡй части краю дѣсяя противно. Ту кажуть учить польскаго языка, хочъ вѣ одна дитина нимѣ не говоритъ, а навѣтъ нема дѣтей латинскаго обрядѡ. Та не тѡлько що кажуть учить, але ще майже цѣлѣй часъ тратятъ на него. Учитель, хочъ дитина що прочитаетъ по руски, пытае: „А якъ ты то powiesz porzawnie po polsku?“ Бо и панъ инспекторъ не дивитъся, якѣй поступѣ въ освѣтѣ, въ науцѣ, але о кѡлько дѣти поступили въ науцѣ языка польскаго.

Праса польска не перестаетъ повторяти: „Chcemy oswiaty polskiej t. j. takiej, któraby wszczepiła poczucie i miłość ojezuzny, pragnienie Polski“. По тѡй, бачитъся, причинѣ декретуеся часто языкъ польскѣй выкладѡвымъ, усуванючи въ того становиска языкъ рускѣй.

Отъ де лежитъ корѣнь злого! У насѣ школа не есть святиню наука, але ареню политики. Имѣ адеся, що будуютъ Польшу, а не видятъ, що руйвуютъ край и людей...

И такъ все кѡнчатъ у насѣ на граматцѣ, мѡвъ-бы граматика бѡла альфѡю и омегаю мудрости и добробыту для всѣхъ становѣ! А отъ жидѣ потрафитъ собѣ радити, хочъ але граматикально говорить: Се длатого, що учився бѣтъ рѣчѣй практичныхъ.

Я граматики важнѡсть знаю; потрѣбна она всѣмъ, котрѣ шукать освѣты высшой, але тратити часъ на ню въ школахъ народныхъ на кривду практичныхъ вѣдомостей, — то грѣхъ непростимѣй!

И п. Грохольскѣй скаванъ: „Кто знае наслѣдки нашего шкѡльництва ѡтъ лѣтъ тыхъ, коли его въ свои руки вьявъ соймѣ, — той муситъ признати, що наслѣдки не ѡтповѣли надѣямъ“. П. Грохольскѣй приписуе тѡлому бытовѣ матерѣяльному краю, бо каже: „И якъ-же хочете, щобъ дитина, котра кѡлька лѣтъ училася въ школѣ, мала можнѡсть въ хатѣ, де часто спятъ и чѡтыроножье звѣря, пригладити собѣ, чого училася въ школѣ! Зѣ ѡтеи походитъ, що выростки, котрѣ бѡли добрыми учениками, по кѡлькохъ лѣтахъ не умѣютъ анѣ читати, анѣ писати“.

Оно по части правда, але тѡлько по части. Бѣтъ причина друга и то ще бѡльша. Дитина

не пригадуе собѣ нѣчого, бо не має що пригадувати, — она не училася нѣчого практичнаго. По укѡнченю школы дѣти обхѡдятъ книжку въ далека, думаютъ бо, що тамъ написано: „А якъ ты то powiesz porzawnie po polsku?“

Школа, щобъ приносила пожитокъ, муситъ бѡти народною: языкомъ выкладѡвымъ муситъ бѡти тѡлько той языкъ, котрымъ дѣти выскавуютъ свои мысли. А що-жь скавати о школахъ рускихъ, до котрыхъ насылаютъ учителѣвъ ба и учительни, котрѣ по руски говорити не умѣютъ? Тутъ цѣль посторонна выступавъ занадто яскраво. Менѣ говорено за певне, що учитель Русинѣ, въ котрого и громада бѡла задоволенѡ, тѡлько для того бѡвъ перенесенѣй до колонѣи маурскаго, що скаванъ выборѣямъ: „Голосуйте на кандидата Русина“.

Школа повинна числитъся съ потребѡми жита тыхъ, котрыхъ выховуе, повинна приспособляти до жита, подавати средства порадити собѣ въ житю практичнымъ. Де того нема, тамъ школа не провадитъ до добробыту, але до руины.

Пора врозумѣти, що школа теоретична, не научаюча радити собѣ въ житю практичнымъ, не має радѣи быту; есть она для селянина понятемъ ѡторванымъ, есть институцѣю шкѡдливою. Зѣ одной стороны руйнуе она селянина черезъ выдатки на школу, ѡттыгавъ дѣтей ѡтъ господарства, а въ другой стороны не дае ему въ замѣну способѡ надолжена тыхъ выдаткѡвъ и убуткѡвъ въ господарствѣ. Така школа есть синекурою для учителѣвъ, але для селянина есть она тягаремъ бѣвъ пожитку, а навѣтъ шкѡдливою. Вже не вгадую о секатурахъ, котрѣ громада по причинѣ учителѣвъ часто муситъ поносити.

Чи-жь дивно, що дѣти, не заинтересованѣи школою, неохотно до неѣ учащѡтъ, а по укѡнченю ви швидко забуваютъ и то, що научилися! Чи дивно, що громады, котрѣ заводили школы въ надѣѣ, що дѣти чогось пожиточно научатъся, — нынѣ, не выдачи пожитку, тѡлько въ примусѣ посылаютъ дѣтей до школы! Чи-жь дивно, що громады, де нема школы, ви тѡлько тягаремъ уважатъ, а видѣвши частѣ екекуцѣи у иншихъ громадахъ, де школа есть, — всѣми силами боронятъ ѡтъ заводженя шкѡлъ, коли имѣ се наказуютъ.

Посуджувати тѣи громады, мѡвъ-бы они бѡли противникамѣ просвѣты, не можна, бо

часто лучаеся, що они шукать и платять чѡловѣка, щобъ учивъ ихъ дѣти хочъ у вѣмѣ. Громады тѣи чувствуютъ: „Школа або добра, або нѣяка.“ Нынѣ не лѣьше громадѣ съ школою, якъ бѣвъ школы... Можуть-же рады шкѡльнѣй мѣсцевѣ ревно попараты школу, котра не приносить хѡсна? Звѣнѣтъ алу школу на добру, — а всѣ вмѣнитъся на лучше!

И мене не може нѣкто посуджувати, щобъ я бѡвъ противникомъ школы. У мене школа бѡла, ще радѣ шкѡльныхъ не бѡло. Я тогда учащавъ до школы, але нынѣ не мило до неѣ подвинитъся. Я хотѣвъ-бы, щобъ дитина чогось научилася або хочъ кѡчь до освѣты въ школы вѣнесла, т. е. щобъ научилася читати, врозумѣти, — але теперь и того не выноситъ. Нынѣ однакѡжь треба бѡльше.

Отѡ результаты нынѣшной школы. Освѣта не пѡдноситъся, а добробыту упаде. Ба, ученикъ и читати забувае. Вже то бѣвъ читальнѣй школа не принесе пожитку. Жаль тѡлько, що Поляки часто ворожо противъ читальнѣй выступаютъ, а по друге жаль, що и читальнѣй ще нынѣ мало практично могутъ доставляти.

Давнѣйше, коли конвенторѣи заводили школы, кричано: „Кларѣ ширитъ темноту, а намѣ треба иншой освѣты; намѣ потреба „organicznej pracy“. А нынѣ? Нынѣ маемо вправдѣ школы етаговѣ, побольшенѣ платнѣ учителѣвъ, платныхъ инспекторѡвъ, совѣтничѡвъ шкѡльныхъ, рады шкѡльнѣй мѣсцевѣ, окружнѣи и раду шкѡльну краевѡ, — маемо навѣтъ краснѣи статистичнѣи справовданѣ, але коли спыташь за пожитокъ, за пѡднесенье добробыту краю, — то всѣ годятъся, що чимъ-равъ гѡрше упадаемо, що бѣда наша не зменшаеся, але побѡльшаеся. Справдѣ, по тѡлько лѣтахъ, ѡтъ коли край вьявъ зарядъ надѣ школами въ свои руки, по пѡдвышеню бюджету шкѡльного и по тѡлько розправкахъ о потребѣ просвѣты, — можна бѡло спѡдѣватъся чогось лучшого!

Кѡли Русины спротивлялися тому дорогомѡ аппарату, скаванъ тогда одинъ посолъ краковскѣй: „То опозицѣи противъ краевѡи рады шкѡльной. Видно, що она дѣлае енергично. Обовязкомъ нашимъ отже есть — вѣспирати ви, щобъ такъ дальше дѣлати могла.“

До нынѣ дѣлае краева рада шкѡльна 15 лѣтъ, — а вѡ всѣхъ сторѡнѣхъ пѡдноситъся голосы, що не поступаемо, а вертаемося вѡдъ!

Стефанъ Качала.

Одесске славянске общество.

Для Словаковѣи минувшѣй рѡкъ не принѣтъ нѣчого ѡтрадного; въ лѣтописи ихъ сумной истории можна записати нову невѡгодину — нове насилье Мадярѡвъ. Въ р. 1875 мадарске правительство закрыло национальну институцѣю Словаковѣи „Slovenska Matice“ и забрало ви майно, околѡ 100.000 рр. Мадяры не рѣшались однакъ доси наложити руки на богатѣи музей и библиотекѡ Матицѣи. Недавно приѣхавъ въ Турчанскѣй-св.-Мартинѣи кустѡе мадарскаго музея Майлатъ и предложивши наказать министра, котрымъ ему дозволенѣи вступѣ до музея и библиотекѣи, Майлатъ забиравъ цѣлѣи пакѣи книгъ изъ словацкѡи народнои библиотекѣи — щобъ перенести ихъ до мадарскои библиотекѣи!

Въ 1874 р. закрыло мадарске правительство одну гимназѣю высшу и двѣ низшѣи, основаннѣи за народнѣи словацкѣи средства. Словаки ѡббрали новыи фондѣи для ѡткрытия национальнѡго учебногѡ закладѡ, але мадарске правительство не повозиле его ѡткрыти. Мѣжь тѣмъ у всѣхъ державныхъ середныхъ школахъ ѡтбываеся наука въ мадарскѡмъ языцѣ, а тыхъ молодыхъ людей, котрѣ показуютъ прихильнѡсть до народногѡ языка, выганяютъ изъ школѣ, бѣвъ права пе, сходу до иншой школы, якъ се лучилосъ въ прѣшбурскѣи лицѣю. Мадяриваторскѣи вѡбѣи не доведутъ однакъ до нѣчого, поваякъ культурнѣи вѡбѡности Словаковѣи богатѣи, якъ Мадярѡвъ. Довѡлѣ скавати, що мати генѣяльнѡго поэта мадарскаго Петѡчи, властиво Петровѣича, бѡла Словачка и що вѣвѣстнѣй политичнѣй дѣятель Кошутъ — таковыи изъ Словаковѣи.

Для сербско-хорватскаго народа бѡвъ минувшѣй рѡкъ дже тяжкѣй. Въ Сербѣи повстали вѡрушена, выкликанѣи партѣйною борбѡю, и довели до проливу крови. Майже одночасно выбухли вѡрушения и въ Хорватѣи, выкликанѣи змаганѣи Мадярѡвъ розширити мадаризацѣю такожь на Хорватѡвъ. Неспѡкоѣи въ Сербѣи, рѡвладѣ мѣжь Сербѣи и Хорватѣи помагати значно заходамъ ворогѡвъ полуднево-славянскаго племени. Въ ту пору, коли Хорваты дорѣкаютъ Мадярѡмъ, Сербѣи заклячуютъ съ Мадярѣи угодѡ, наче-бы повѡдуячыся поклякомъ „arges pour le deluge“. Зѣ того часу, якъ въ политичнои аренѣ уступивъ Светозаръ Милетичъ, котрого умѣ помраченѣи духовною мѡвою, политичнѣи рухъ австрѣйскихъ Сербѡвъ дже пѡдорванѣи. Племя се наче-бы духовно засыпало, — оно глядитъ ѡтпочинку пѡсла вѡрушения политичногѡ жита. Але такѣи ѡтпочинокъ бувае инѡдѣ небезпечнѣй для народа, и бѣтъ може вовѣмъ заснути. Въ национальнѡй борѣи бувае прогрѣсъ або регрѣсъ; вѣастѡй въ тѡмъ вглядѣ рѡвнаеся регрѣсовѣи. Треба однакъ замѣтити, що енергичнѣйша часть угорскихъ Сербѡвъ прѡтеуе противъ нового вѡрвоту. На чѡлѣ прѡтестуячѡи партѣи стѡитъ „Сербске коло“, коли мѣжь тѣмъ „Застава“, бѡвшѣй органѣи Милетича, перейшла въ таборѣ опортунистѡвъ. Угорскѣи Славяне не мають рѣшымѡсти и смѣлости дати ѡтпорѣ Мадярѡмъ, а то за-для рѡвлѡду, вѣплывающѡго въ самого характера Славянѣи, въ котромъ много немилыхъ чертъ, якъ властѡлюбнѡсть, неуступчивѡсть, зависть и т. п. Одна Черногора держитъ ровнѡи политикѣи; она не посягае за чужимъ, але твердо и съ достоинствомъ стѡитъ за своимъ. Тому-то она має симпатѣю у всѣхъ полуднево-славянскихъ

племенъ: Сербѡвъ, Хорватѡвъ, Болгарѣи и Словенцѣи.

Въ хаосѣ, що запанувавъ въ сербско-хорватскѡмъ свѣтѣ, одинокою свѣтлою точкою бѡвъ народнѣи правникѣи, устроеннѣи при переносѣи на останѡкъ сербскаго поэта Бранка Радичевича въ вѣденскаго кладовища — на Стражиловѡ, коло Карловецѣи.

Литературнѣи рухъ Сербѡ-Хорватѡвъ не бѡвъ богатѣи яркими подѣями. Мило однакъ замѣтити, що коли Сербѣи и Хорватѣи на политичнѡй аренѣ крушатъ копѣи, они на литературнѡмъ поли дружно трудятъся надѣ обробленьемъ сербско-хорватскаго языка. Такъ рѣшено продвѣжати монументальнѣи трудъ Девича „Сербско-хорватскѣи словарь“; полуднево-славянска академѣи поручила выданье словаря Павичу, Гайтлеру, Валавцу и Будманѣиу. Крѡмъ выдана политичныхъ рѣчѣй звѣстнѡго сербскаго дѣятеля Полита-Десантѣича, въ котрыхъ пробиваеся новѣйша история австрѡ-угорскихъ Сербѡвъ, появляются такожь переклады лучшихъ творѡвъ европейскои литературы.

Словенцѣи дже успѣшно вели борбу съ Нѣмцѣи, котрѣ ихъ мало-що не задусили. Однакъ минувшѣй рѡкъ не оправдавъ тыхъ надѣй, якѣ на него покладали словенскѣи патриѡты. Министерство гр. Таффе вакѡльсуе Словенцѣи, а въ сущности стараетъ головню о те, щобъ засѣяти рѡвладѣ середѣ словенскои интеллигенцѣи, до чого именно стремитъся намѣстникъ Винклеръ, котрый лѡкае урядничу вервѣту, що доставляе головного контингенту проводничѡвъ словенскаго народа. Словенцѣи не могутъ добитъся навѣтъ того, щобъ наука въ народныхъ школахъ ѡтбывалася въ словенскѡмъ языцѣ. Минувшѡго року празновано 50-

лѣтнѣи юбилей ученои дѣяльности знаменитѡго славянскаго лингвиста Миклошича, родѡмъ Словенца. Празникъ сей ставъ дѣйствио всеславянскимъ, если поминутѣи демонстрацѣю Хорватѡвъ, котрѣ стѡяли на бѡдѣ ѡтъ юбилейнѡго торжества томѣ, що Миклошичъ не признае самостоятельности хорватскаго языка. Си сумна поява выликана подраженьемъ национальнѡго чувства, що бѣвъсловно шкѡдитъ народнѣи справѣ Славянѣи. Вузкѣи национализмъ и фанатична нетерпимѡсть спонукѡе людей съ широкимъ кругѡворѡмъ переходити туда, де ихъ лучше врозумѣти и ѡдѣнѣять. Хорваты и. пр. ѡбкидаютъ болѡгомъ Миклошича (менѣи довелосъ читати поганѣи напады на него), а вѣденска академѣи наукъ дае ему средства на выдана его капитальныхъ трудѡвъ, котрѣ послужатъ въ хосѣнѣ цѣлои Славянщѣи.

Для Болгарѣи бѡвъ минувшѣй рѡкъ дже користнѣи. Въ княжествѣ настала тишина и ладъ, а Вѡхѡдна Румѣлиѣи проявиле бѡльше ровѡдженье национальнѡхъ чувствѣи, выраженныхъ смѣлымъ намаганьемъ до вѡлки съ Болгарѣиу. Страсти не ровѡдували тамъ такъ сильно, якъ у Сербѡ-Хорватѡвъ. Хочъ и болгарскѣи партѣи не свободнѣи ѡтъ негѡдныхъ навѣсокѡ у ѡтносѣнахъ ѡбопѡльныхъ, але недавнѣи политичнѣи перевѡртѣи показавъ, що они умѣютъ пѡдчинити особѣи вглядѣи — вѡгалъному добру. Се объясняеся почастѣи и самымъ характеромъ болгарскаго народа, котрый вызначаетъ умѣренностью.

Болгарѣи вѣлыми дѡбаютъ про шкѡльнѣи справы, и се наилучшѣи доказъ практичногѡ змыслу того народа. Педагогичнѣи дѣяльности посвятились наилучшѣи силы Болгарѣи. Бѡвшѣи министры, Славейковѣи и Каравѡловѣи стали

порозумієннє се заманиєстуваючи іменно при голосуваннї надъ внесенємъ Івчи. Въ часъ дєдати адресовані поставивъ сей посолъ внесенє, щоби сойвъ задававъ бѣтъ правительства актѣвъ въ справѣ звѣтнихъ вывѣсокъ съ угорскими напосами. Позаякъ правительству се внесенє було дуже не на руку, старався банъ позыскати для себе голоса національной партіи, котра становить теперъ въ соймѣ більшість, і дѣйстно бѣт книувъ соймъ се внесенє 45 голосами противъ 37. При дебатѣ не обійшлося оймъ разомъ безъ выгадокъ опозіі противъ бана, про котрого оказавъ одинъ посолъ, що его не узнае баномъ. — Внесенє комисіи одинадцяти откинено въ именованомъ голосуваннї 39 головами. При голосуваннї надъ поправками Куевича выйшла опозіція і послы, що не належать до аѣякого сторонництва, зъ салъ, а послы лѣвшившє въ соймѣ прийняли односторонню поправку, котра протестує противъ установленю корольового комисаріату і противъ воаякой односторонній интерпретаціи закона угодного и жадає окликана регниколярной депутаціи. — Справа вывѣсокъ вже зааодженя, а результатъ триднейоу дебату вышавъ корыстно для правительтва. Соймъ отступивъ имено, такъ якъ сего бажає банъ, отъ гадки выслати адресы до короля і занеухавъ оцѣнянє вычислюванє вѣсхъ случавъшєхъ нарушеня угоды, лѣшаючи остаточнє и мериторичнє рѣшенє сего дѣла депутаціи регниколярной.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Новый законъ для университетѣвъ росойкоихъ вже затвержденъ гос. совѣтомъ и содержитъ слѣдуючї важнѣйшї реформы: Кураторъ округа наукового єсть такожъ и кураторомъ университету; бѣтъ має не только зверхній надзоръ надъ загалными справами университету якъ доси, але має такожъ право вглядати въ всякї подробности университетского житя, слѣдити за всякими подробностями: якъ за духомъ и нацїиономъ университетскихъ выкладѣвъ и невыговуванємъ правительственныхъ приаовѣвъ и розпорядженъ; крѣмъ того має бѣтъ право кожного разу окликнувати раду педагогичну и зборы факультетѣвъ и навѣтъ брати участь въ ихъ нарадахъ. Ректоръ университету бѣтъ отъ теперъ не лишъ старшїи членомъ колегіиоу профессѣвъ, але ставєтъ безпосереднымъ старшиною, котрого маюють слухати не лишъ урядники канцелярійны, але и профессѣры. Ректора, якъ и давнѣйше, выбираютъ профессѣры съ токъ лишъ змѣною, що рада университетска выбирає двохъ кандидатѣвъ, зъ котрыхъ одного именує министерство просвѣты, або може и жадного не именувати а предложати цареву до санкціи ового власного кандидата. Далше ректоръ не бѣтъ отъ теперъ зависимый отъ більшіости профессѣвъ якъ оно було до теперя. Инспекторъ студентѣвъ бѣтъ послѣа нового закона именованый въ дорѣзѣ административной черезъ куратора; дотепершнїи выборъ инспектора усунуеный. Инспекторъ бѣтъ зовѣсїмъ зависимый отъ ректора и бѣтъ отати подѣтъ его безпосередноу властью. — Недавно доносила журналы о численнихъ арештованыхъ росойскихъ офицѣровъ; вѣтъ тѣ донесены були лишъ о только справедливы, що въ Новгородѣ арештовано всего трехъ офицѣровъ, зъ котрыхъ одинъ бѣтъ прїателемъ Дегаева. У сего офицѣра кривая Дегаевъ по убийствѣ Судейкина и бѣтъ улєкшавъ ему втечу; два другї були ему въ томъ помѣчїи.

Нѣмечина. Недавно ще въ кружкахъ дипломатичныхъ домили собѣтъ голову, для чого нѣмецкїй цѣсаръ не выѣхавъ на купель до Висбадена, якъ се було зъ-разу назначено, але въ послѣдней хвилѣ змѣнивъ свой плянъ и выѣхавъ до Бресла. „Berl. Tagebl.“ подає слѣдуючу причину сего: Полиція вѣдєньска достала вже давнѣйше вѣдомѣсть, що зъ Америкы має прїѣхати парохомъ якийсь чоловікъ, що наміряє доконати якогось убойства и везе въ той цѣли съ собою чотыри куфры, наповненї динамитомъ. По всѣхъ портахъ порозоставлявано отже тайныхъ агентѣвъ полиційныхъ, щоби арештувати заразъ злочинцю, якъ лишъ прїѣде, але все показалося даремнымъ. Дотеперя минушого тыжня прїѣхала до Брємы якась женщина высокого росту и сильно будована, котра привезла съ собою чотыри куфры и отѣхала заразъ желѣзницею до Гльберфельда. Тутъ ея арештовано въ хвилѣ, коли выѣла зъ поѣзду. Якъ розказують, она мала выратисъ зъ-отѣа до Висбадена и тутъ доконати атентату на цѣсаря Вильгельма. Полиція довѣдалась ще въ часъ о томъ и те було причиною, що цѣсаръ нѣмецкїй въ послѣдней хвилѣ змѣнивъ свой плянъ. Послѣднїи вѣдомѣсты доносять однакѣж, що фактъ сей въ головныхъ овахъ точкахъ єсть ложный. Выходятъ отже, що така щось єсть на нѣмъ правды. Наколи зважимо однакѣж, що полиція вже въ Брємѣ познала женщину съ куфрами яко злочинницю, именованъ набуваєсь пытанє, для чого же заразъ тамъ ея не арештувала? Выглядаєт то все на выдумку подобноу якъ и агентѣвъ въ черкѣ св. Петра въ Римѣ, котрый теперъ такожъ газеты дементуютъ, и служить очевидно лишъ на те, щоби ширити перестрахъ въ народѣ и тымъ способомъ усмирявати декотрї маючї предпрїятися мѣры осторожности. — Заведенє въ Пруссахъ рады державной єсть вже рѣшено, о котрой сумнѣватися не можна. Покликано до неї не менше якъ 71 членѣвъ, а мѣжъ сими крѣмъ Беннигзена и Микєла такожъ и проводиря ультрамонтанѣвъ Шорлемеръ-Альста и голову консервативныхъ аграрникѣвъ гр. Маннигероде. Знову заведена рада державна має свое важне значенє не такъ зааля людей, котри до неї покликаны, якъ за-для мотивѣвъ, котри спонукали кн. Бисмарка покликати сю майже вже застарѣлу институту знову до житя. Кн. Бисмаркъ давно

уже бѣтъ недоволеный прускымъ министерствомъ, бо хочъ бѣтъ въ оймѣ министерствѣ мавъ и велике значенє, то все-жъ таки не такє, якъ въ парламентѣ нѣмецкомъ, де бѣтъ робитъ, що ему оудобавєсь. Бѣльшість въ министерствѣ неразъ его переголосувала, а одинъ або другїи министры не конче оповнявъ вѣбъ бажаня канцлера, поклянувшись на основнїи законы. Кн. Бисмаркъ сотворивъ отже собѣтъ нову институту, въ котрой яко предѣдатель бѣтъ мати не только наибѣльшїи впливы, але бѣтъ мѣтъ безпосредственно впливати и на министерство, котре отъ сєи рады бѣтъ зависимє. Такъ отже хочъ бѣтъ и уступитъ зъ министерства, значенє его не только не зменшится, але противно ще и збѣльшится. Теперъ же не бѣтъ жалувати, що тратитъ свои силы въ вѣчній борбѣ съ министерствомъ.

Франція. Подѣтъ управку кабинету Феррого приходять Франція поволи до ового первѣстного значеня и зачинає чимъ разъ больше займати давнє становивъ середъ державъ европейскихъ. Побѣда въ Тонкинѣ и Анамѣ и корыстна угода съ Хинами поднесли ея духа военного и скрѣпили внутрїшнїи ея силы. Угода, яку она заключила теперъ съ Англією надає їй ще більшого значеня, бо розширяє ея впливъ на Египетъ и море Середземне, а тымъ самымъ поднесаетъ и ея значенє въ Европѣ. Остаточный результатъ сєи угоды ще не звѣстный, бо Ферри на интерпеляцію Делѣаоса заявивъ, що не може дати достаточныхъ поясненъ на сю справу зѣвглядомъ на Англію. — Законъ о войсковой бранцѣ перейшовъ въ парламентъ, але становивъ министра войны Кампєнона оталоє непевнє по поводу его радикального вытупленя въ нарадахъ надъ сєю уставою. Вся майже умѣркована праса доказує, що Кампєонъ вступивъ въ слѣды ген. Табодєнъ. Пѣоля „Темръ“ стала межѣ Англією и Францією така угода, що окупация Египту черезъ Англію має трєвати ажъ до 1. сѣчня 1888 р.

Италія. Въ Италіи показуєт чимъ-разъ больше велике негодование противъ середно-европейского союза. Италія показуєт недоволеню, що помимо сего союза не только нѣчого не выкує, але що разъ больше тратитъ на овоємъ значеню на середземномъ моріи, коли противно впливы Франціи тамъ чимъ-разъ больше змагаєсь. Снмъ дасєя и поновити, що въ послѣднихъ часахъ чимъ-разъ больше поднесаетъ голову иридентности и демонстраціи противъ Австрїи стають чимъ-разъ частѣйшими, а италянське правительство не дуже стараєсь сему перешкодити. За послѣдню демонстрацію въ Римѣ, въ котрой нарочно подношено такожъ и Оберданка, правительство нѣ словечкомъ не старалося звинити; въ Туринѣ на выставѣ утворено для Триєсту и Триєнту особнїи „павильонъ розбудженя Италіи“ а въ дипломатичныхъ переговорахъ въ справѣ межинародныхъ пытанъ Италія не заявляє ту готовѣсть и охоту, яку треба-бѣ отъ неї яко члена середно-европейского союза надѣятисъ.

Болгарія. Въ Болгаріи, якъ мы вже доносили, отбывають теперъ выборы до собрания. Доси выбрано 54 либералѣвъ, 11 консервативныхъ, 20 радикалѣвъ и 22 турковѣ. Предѣдатель кабинету Цанковъ зоставъ выбранный въ 6 округахъ а проводиръ радикалѣвъ Каравелѣвъ въ Софіи. Въ Враци, Видинѣ и въ двохъ другихъ округахъ не могли отбуться выборы зааля страшной борбы wyborчѣи и вызывавшоєй зъ сего бойки. Въ Враци убито одного чоловіка а кількохъ поранено. Собраньє має бутѣ окликано на 25 червня стар. ст. на надзвичайнє засѣданьє до Терновы. — Въ справѣ конякиту сербско-болгарского доносять, що вже и Болгарія згодилася на зааодженє спору черезъ Австрїю, Россію, Нѣмечину.

НОВИНКИ.

— **Повѣнь.** Неустойчїи вже отъ кількохъ днѣвъ дощѣ наробила особливо въ захѣднѣй Галичинѣ дуже богато шкоды. Въ рѣкахъ прибула вода такъ сильно, що вытупила зъ береговъ и залила оусѣднїи околицѣ. Воюды комуникаціи перервана а вчерашня и выѣшна почта зъ Вѣдны и Кракова не надѣшла до Львова, бо комуникація желѣзнична перервана. Въ Перемышлѣ вчера рано о 3 год. вода на Сянѣ стояла 5-5 мет. понадъ зеро; наднесеня траты зѣрвали окарбовый поромъ. Траты ушкодили желѣзний мѣстъ отъ желѣзницѣ. — Въ Самборѣ 20 червня вода стояла 1-8 по-надъ зеро. Мѣстъ подаєся и єсть небезпеченство, що завалится; їзда черезъ мѣстъ зборонена. — Коло Жидачева Дѣбстеръ и Стрыл залили докола оболоня, обкѣржати и пасовника а по части такожъ и поля сѣкноты зѣбѣмъ. Комуникація зовѣсїмъ перервана. Дощъ не устає. Шкода въ зѣбжу дуже велика. — Въ Залѣцяхъ ударили въ ноци 20 о. м. о год. гнанїи водою траты о мѣстъ чайковий и розѣрвали его; чайки держатся ще на якоряхъ и лѣвахъ. Вода стоятъ 3 метры по-надъ зеро. — Дирекція желѣзницѣ Кароля Людвика доносить, що межѣ Вохнею а Перемышлємъ у всѣхъ рѣкахъ стоятъ вода 6 метр. по-надъ зеро, а мѣстъ на Вислодѣ коло Дембицѣ похилился и усунуволя, въ наслѣдокъ чого рухъ желѣзницѣ межѣ Львовомъ и Краковомъ перерваный. Поѣзды межѣ Львовомъ, Подволочисками и Бродами не зѣбнєны. На желѣзницѣ Дѣбстерянской ушкодженя насыпы межѣ стаями Гай выхлї а Дрогобычємъ и межѣ Дрогобычємъ а Дублянами. Насыпы коло Дрогобыча вже направлено и нема жадной перервы. На желѣзницѣ Альбрехта настала перерва межѣ Моршинюмъ а Болаховомъ; рѣка Суля змыла насыпы на кольканыцѣ метрѣвъ; направа потребає кількохъ днѣвъ. Межѣ Добровлянами а Дублянами вода значно вылила. Въ послѣднѣй хвилѣ надѣшла вѣсть, що вода зѣрвала

крытый мѣстъ въ Краковѣ и ушкодила мѣстъ на желѣзницѣ. Коло Перемышля стоятъ подѣтъ водою села Вовчє и Перекопанє а по части и переднѣєтє Вольонь. Ропчицѣ, Пильно и Ялоо залиты такожъ по части; перевѣтъ Рѣа-Топляна перерваный а мѣстъ Яєлка-Ялоо подѣтъ водою; перевылки почтовї плутъ черезъ Жмигородъ. Коло Сянока заливъ Сянъ грунты кількохъ громадъ. Зѣ Мартинѣа коло Букачѣвѣвъ пишуть намъ, що Дѣбстеръ позывавъ тамъ села, подобноу якъ въ 1882 р. Люде выбираются зъ сєлѣ. Нужда велика передъ очима.

— **Выдѣлъ товариства „Прѣсвѣта“** отбывът засѣданьє дня 13 л. червня подѣтъ проводомъ головы Дра Омєляна Огоновского. На засѣданнѣ тѣмъ 1) принято до вѣдомости, що загалнї зборы филїи Тернопольской въ полученоу съ музыкально-декламаторскимъ вечеркомъ отбудутся дня 22 л. червня, и рѣшено упрѣсити п. проє. Вахнянина на делегата центр. Выдѣлу при сѣхъ зборахъ; 2) принято до вѣдомости, що друкъ третей книжочки за 1884 рѣкъ п. заг. „Исторія Руси ч. V. написавъ Олек. Барвнѣнскїй“ вже укѣченый; 3) надѣслано повѣсть „Родина Морозовичѣвъ“ передано до першої а „Праведный Товїа“ до другой рецензіи; 4) рѣшено отнєстися письменно до деякихъ угорскихъ кнїгарѣвъ зглядомъ ширєя выдѣвъ просвѣтныхъ на Угорчинѣ; 5) рѣшено постаратися о портретѣ о. Стефана Качалы, котрый войшовъ-бѣ до „Калєндаря на 1885 рѣкъ“; 6) рѣшено дати даромъ чотыромъ читальнымъ книжкамъ давнѣйшого накладу, а товариству ремѣнникѣвъ „Зоря“ вѣбъ выдѣля; 7) принято 19 новыхъ членѣвъ.

— **Русно-народный театр** представитъ въ Калуши въ недѣлю 22 л. червня народну оперету въ 3 актахъ „Никола Довбушукъ“ съ музыкою Ио. Воробкевича; во второкъ 24 черв. комедію въ 5 актахъ „Вѣйна єтъ жѣнками“; въ четверъ 26 черв. найновѣйшу комедію М. Балудского „Гуски и гусочки“; въ суботу народну мелодраму „Войки“ єтъ опѣвами и танцями; въ недѣлю преміювану трагедію К. Устїяновича „Ярополкъ I. Святославичъ“.

— **Малорусно-нѣмецкого Словаря** выйшовъ отсе одинадцатый выпускъ въ 2 1/2 арк. (отъ стороны 481—520 *Наконтисъ—Неприсутный*) и коштує 50 кр. Дотеперъ вышло всѣхъ 32 1/2 арк. и цѣла отѣа часть Словаря коштує 6 зр. 50 кр. а. в. Выпускъ дванадцатый печатаетъ въ 2 1/2 аркуша. Вѣсхъ П. Т. предплатникѣвъ мого Словаря, котры заявляють о дальшоу предплатоу, прошу найуکلнѣйше о скорє приотланє и належнїи и квоты и приеднанє новыхъ отѣтератѣлѣвъ. Львовскїй предплатникъ зволѣтъ, якъ звывчайно, отѣбрати собѣ дальшї аркушѣ въ Друкарни тов. им. Шевченка, де можетъ зарозумѣт и свою предплату зявляючу и дальшу зложити. За даокає присланє цѣныхъ матерїалѣвъ до Словаря окладаю сердечну подяку Ви. панамъ: Ивану и Ал. Яворскимъ, Ив. Стояловскому, Д. Шимчукови, В. Грушкєвичєву, Ив. Левцикомъ (Нечєувѣ), Омєл. Дудровичєву, Ник. Колцуякови, Кир. Генкови и Ив. Франкови. Станиславѣвъ 9 (21) червня 1884. *Евг. Жєждєвскїй.*

— **Въ справѣ довжнїкѣвъ Рустиньского банку** оголошує Рускїй комитетъ помѣчнїи: „Помимо попередного нашего оголошеня ще все многї довжники Рустиньского банку для уладженя овоихъ справъ съ тымъ банкомъ прїѣзжаютъ самї або приходять навѣтъ пѣшки до Львова, неразъ о кольканыцѣвъ або и колькадєсятъ миль, замѣстъ щоби только прислати комитетови свои книжочки и иншї докумєнты. Отже заявляємъ ще разъ, що черезъ тое тратятъ цѣлкомъ непотрѣбно часъ и поносятъ выдатки, а анѣ для себе не мають зъ того найменшой корысти, анѣ комитетови цѣлкомъ не улєкшають его труду. Далше увѣдомляє комитетъ, що въ недѣлѣ и овята, якъ рускїй такъ и латиньскїй, не урядує, и що такожъ канцелярія Рустиньского банку въ недѣлѣ и латиньскїй овята замкнєна. Пригадуючи свое давнѣйше оголошенє, щоби довжники банку, котры вже весь свой довгъ сплатили, выпѣвъ дали банки свои удѣлы, додає ще, щоби такожъ подавали о екостабуляцію довгу банкового. Кто хоче тое зробити черезъ рускїй комитетъ, має на те прислати 3 зр. 50 кр., если має кнѣтъ екостабуляціи, въ противнѣмъ же разѣ 5 зр. Пригадуємо такожъ, що на выдатки канцелярійны треба зложити 20 кр. отъ каждой книжки окрѣмъ марки почтовой. Рускїй комитетъ, складаючїи зъ членѣвъ немногихъ и не маючихъ богато часу свободного, зыває усильно довжникѣвъ, щоби все завчасу до него удавалися, если ихъ справа не має зазнати проволокы або и шкоды. Тип, котры хотѣли-бѣ въ осєни по жнѣвахъ свой довгъ сплатити, нехай вже теперъ надѣлають свои книжочки до обрахунку съ означенємъ часу сплаты. — *Отъ Руского комитету помѣчнїи.*

— **Нова читальня** завязуєся въ громадѣ Клясѣ въ вѣ повѣтъ сокальскѣмъ. Статуты перєсланы до затверженя ц. к. наѣбѣтництву подписали: о. Теодосїй Флорїанскїй Ч. С. В. В. мѣсѣвѣи сотрудникъ, п. Вол. Левицкїй учитель и ѣсѣмъ честныхъ господарѣвъ.

— **Испытъ добрѣлости** въ рускѣй гимназіи у Львовѣ скѣнчїтося дотеперя въ понедѣлокъ слѣдуючого тыжня. Результатъ испыту подамо въ цѣлости въ числѣ за второкъ.

— **Руснїи кандидатуры до сойму** буквиньского, котрыхъ мы подали въ оиднѣмъ зъ попереднихъ чиселъ „Дѣла“, зѣстали вже доєя, якъ то звывчайно буває, декуды зѣбнєны. П. Максимъ Михалѣкъ, котрого черновєцка „Руска Рада“ именовала була кандидатомъ до сойму зъ повѣтѣвъ Путилова и Выжнїцѣвъ, приотлавъ на нашї руки заявленє, що дякуючи сердечно за удѣленє ему довѣрїє, предкладаюу кандидатуры приняты не може. — Зѣ вѣстей въ черновєцкѣй „Gazet. Polsk-Ńa“ до-

вѣдуємоє, що мѣжъ Русинами буквиньскими вышлывають на верхъ кандидатуры рѣжныхъ людей, мѣжъ иншими згадана була кандидатура проє. о. Шанковского зъ Черновєцѣ. О. Шанковскїй надѣславъ опроставанє до „Gaz. Polsk-Ńa“, въ котромъ заявляє, що не убѣгаєт о мандатъ до сойму и немѣтъ тымъ дуже перепудженый, заѣрѣє польску редакцію, що „до товариства „Рускои Рады“ не належавъ и не належитъ, на засѣданнѣ того товариства не ходитъ и не доуокає, щоби „Руска Рада“ могла поставити его кандидатуру“.

— **Зѣ Миколаєва** пишуть намъ, що тамошнїи судѣ повѣтѣвнїи вызначує Русинамъ терминъ въ рускї овята. Въ понедѣлокъ Зелєнїхъ овятѣ, въ таке велике свѣто, муєбло до 200 людей явитося на терминахъ!

— **Зѣ Калуша** пишуть намъ: Въ Калуши отъ кольканыцѣвъ лѣтъ провадять торговлю церковными рѣчами еврей Гершъ Опєнгаймъ и другїи Антонъ Горошинскїй, Полякъ. Однѣтъ опрѣдѣєт оны и иншї рѣчи церковнїи, другїи образы, хоругви и т. п. Оба жїють чисто лишъ зъ рускихъ громадъ и якъ выѣзжаютъ на села, то гадаєтъ-бѣ кто, що они цѣлкомъ отданїи рускѣй справѣ, а бодай не шкодять рускому дѣлу! Тымчасомъ дѣєся протинно. Неразъ вже накликувано, щоби нашї люде купували воюку потрѣбѣ церковну въ поважныхъ торговляхъ христїансько-рускихъ, котрыхъ вспирати єсть нашимъ обовязкомъ. Може кто скаже, що бѣльшї купцѣ у Львовѣ, въ Тернополи або де-нде дорого муяють продавати, бо ихъ администрація коштує дорожше, якъ такого Герша Опєнгайма въ Калуши (котрый собѣ навѣтъ руску печать опрѣдѣєтъ), — а мы опрѣдѣємо: що коштує Герша Опєнгайма утриманьє 3 копей, 3 фѣрманѣвъ, направа вѣзѣвъ и т. п. на цѣлїи рѣкъ, котрыми бѣтъ свои товары по цѣлѣй Галичинѣ розмыває? Якїй то муєтъ бутѣ его зарѣбокъ? Тымъ больше наєтъ сердце болѣтъ, що такї жиды збогачують рускимъ грошемъ, а якъ де прїѣде подѣрти руску справу, то они ще їй шкодять. Дялятого каждый рускїи овятѣникъ, кожда руска громада, а наконецъ каждый, у кого руске сердце, повиннї подпирати ового и святощѣй церковнїи купувати тамъ, де имъ добро народу наказує, бо якъ разъ нашъ рускїи грѣшъ пойдє въ чужї руки, то его больше вже Русинъ не побачатъ, а зъ часъ лишъ насмѣватися будутъ, що мы такї рѣвнодушнїи. Зѣ жидѣвскоу продажа маємо однѣтъ такїи примѣръ передъ очима, котрый можемо свѣдками доказати. Жидъ за фєлонъ жадавъ 130 зр., опустивъ за 70 зр., а якъ познѣйше мы налево довѣдалися, той фєлонъ бѣтъ купленый у ц. Дымєта за 35 зр. Иншимъ разомъ напишемъ больше въ той справѣ.

— **Въ Радѣцяхъ** на Суковинѣ выкрывъ делегованный зъ Черновєцѣ судїи слѣдчїи п. Нєгрушь малъверзаціи въ касѣ громадскѣй, котрыхъ доуєстився мѣскїи касїєрѣ.

— **Въ Залѣцяхъ** откывъ дописуватєль до Стояловского „Pszozółk-Ńa“ новїи „москалѣфильскїи“ агитациѣ, дуже небезпечнїи не такъ австрїйскѣй державѣ, якъ радше звѣтному „гздѣ-ови moral-п ому“. Що-жъ тамъ такого страшного сталося въ тыхъ Залѣцяхъ? Чи може знову рускїи люде поставили на яку церкву трираменнїи крестъ и не позволили его зѣ-оттамъ сканутѣ? Нѣ, сталося щось ще страшнѣйшого. Ого молодѣжъ школьна робила маѣвку и выйшла на зборнє мѣсце о хоружовками. Польскїи школярѣ мали хоругѣвки червоно-бѣлїи съ однораменнымъ крестомъ, а рускїи школярѣ мали хоругѣвки смѣлѣжѣвъ отъ трираменнѣмъ крестомъ. *Horrendum! Moskalofle nurtuja... robią różnicę... niema zgody...* — кричатъ дописуватєль, бо тогды була-бы агода, коли-бѣ дѣтъ рускїи були мали такожъ бѣло-червоной хоругѣвки, а що мали смѣлѣжѣвъ отъ рускимъ крестомъ, — то се „зѣрада... шизма!“ Теперъ же просимо послушати, що далше говорить дописуватєль „Pszozółk-Ńa“. Ого каже, що Господъ Богъ зѣолавъ овою кару въ видѣ злѣаного дощу, котрый не дозволивъ молодѣжи отбуть маѣвку! Коментарѣвъ до сего чєй-же не потрѣбно...

— **Еп. Альбинъ Дунаєвскїй** зъ Кракова бѣтъ вже безъ оумнѣву именованый архїєпископомъ у Львовѣ. Нунѣи вѣдєньскїи Ванцєтлѣи заявивъ С. В. цѣсарєви, що для особы нашє еп. Дунаєвскїй бѣтъ-бѣ найнїжнѣйшимъ архїєпископомъ у Львовѣ. Цѣсаръ заявивъ, що єсть того самого погляду. На мѣсце ко. Дунаєвского до Кракова має бутѣ именованый ко. Потулицкїй, Познаньскїй, крылошаннѣи капитулы въ Оломуцу на Моравѣ. Ко. Потулицкїй прислѣтъ дошєра 30 лѣтъ и єсть повоочєннѣи съ заможными родинами въ Галичинѣ; кн. Володиславъ Сапѣга має его оостру за жену. Епископство краковское єсть до оытъ убого дотованє; чотыри разы убожє отъ лат. епископства перемыского, а дєсятъ разѣ отъ лат. архїєпископства львовского. Львовскїи архїєпископъ має 80—100.000 зр. рѣчного доходу.

— **На гр.-нат. приходѣ** въ Чернѣвцяхъ подѣлося слѣдуючїи оо. 1) Теодоръ Лєвѣвичъ зъ Кутѣ старыхъ 2) Филємонъ Огоновскїй зъ Снятынѣи; 3) Иванъ Партицкїй зъ Торговицѣ; 4) Иванъ Лукашєвичъ зъ Тучанѣ; 5) Кєлєстинъ Коостєкїй зъ Скалы; 6) Алексєй Залуцкїй зъ Тєребовѣ; 7) Дрѣ Іосѣвъ Чернїончакєвичъ зъ Кракова; и 8) Исидоръ Каратницкїй зъ Заболотова (зрезигнувавъ).

— **Въ справѣ** обсады опорожненоу парохїи въ Чернѣвцяхъ одержуємо зѣ оттамъ слѣдуючу доносъ: Отъ коли мѣсє гр. кат. парѣха у наєъ опорожненє, куроють рѣжнїи вѣсты про его замѣщєнє. Зѣ уваги на тепершнїи обставинѣ въ Чернѣвцяхъ становивє руского унїатского парѣха єсть тутъ дуже важнє и труднє. Давнѣйше интеллигенція не брала майже нѣякой участи въ церковныхъ дѣлахъ, панувала въ томъ напрямѣ менше-

большее равнодушие, как между православными так и униатами. Отсюда одна из в Буковині зачалася румунізація і Румуны все, що православно, привили називати румунськими або волоками, тогди церкви униатські, яко руські, припала велика задача — задача народна. Тут почали горюти і всі православні Русини, котрих почули народне рівно-ж пробудилося, а котри не солідаризувалися з гадкою напруженізму, — они бо чули ту рідне своє слово, богослуження в славяно-руськомъ прадѣднѣмъ языкѣ, арозумѣломъ для нихъ. И що унія в томъ часѣ не розвила в повной своей силѣ на Буковинѣ, се лиш приписати належит неадарности и байдужности тогдѣшнихъ униатскихъ парохѣвъ. Теперь однакожъ побиша дѣла цѣлкомъ противныи ходомъ. Нынѣ унія заколибана и становиско униатской церкви на Буковинѣ съ кождымъ днемъ стаеся труднѣйше. Щобы отже рускій народъ при унії удержати, сполучилася тутешна руска интеллигенція съ мѣщанами, завязали при церквѣ униатской братство, котре положило собѣ за задачу дѣлати на релігійномъ и на народно-руськомъ поли. Отъ пароха отже в первой линіи зависѣти буде успѣхъ се-го великого дѣла. Теперь най застановлято компетентнѣ лица, якому чловѣкови повѣрять они такъ велику задачу. По нашѣ гадцѣ муситъ быти передовымъ чловѣкомъ, котрый-бы мавъ загальну симпатію, або бодай умѣвъ собѣ таку зѣднати, муситъ быти щирымъ и ревнымъ патриотомъ-Русиномъ, обзаконленнымъ съ всеми тутешными отношеніями, котрый-бы своими душевными свойствами потагнувъ за собою массы и згорнувъ около себе якъ простодушна и мѣщанина, такъ и интеллигенцію. За пок. о. Сембратовича, не поминючи его лихомъ — перейшло невеличке вправдѣ число униатѣвъ на православіе, але щобы за нового пароха не попрощалися все парохіане съ унією. — На се звертаемо бачну увагу компетентныхъ оферъ. Saveant consules!

— До испитѣвъ богословскихъ назначеніи: крыл. Петрушевичъ зъ шастырского; дръ Мѣльничій зъ спец. догматики; крыл. Фаціевичъ зъ каноничного права; крыл. Бѣлецкій зъ генер. догматики; крыл. Павлюковъ зъ церковной исторіи; крыл. Шведцкій зъ библійной науки нового завѣта; крыл. Готеровскій зъ библ. науки старого завѣта.

— ВЪ ЗАЛЪЩИНАХЪ два жиды печатали лякомъ бочку съ 2000 латрами спиритуса. Горючий лякъ за-паливъ опиритусъ и наступивъ сильный выбухъ. Дѣмъ, въ котромъ отбувалася тая операція, згорѣвъ до тла, одинъ жидъ погибъ на мѣсці, а другій смертельно попарився.

— Дръ Рачинскій, посолъ до рады державной зъ львѣвской палаты торговельной, зложивъ свой мандатъ. Дръ Рачинскій, адвокатъ у Вѣднѣ и членъ завѣдуючої рады желѣзницѣ Кароля Людвика, показавъ въ „колѣ“ польськомъ горячимъ поборникомъ обняти желѣзницѣ Пѣвнѣочной въ зарядъ державный. Онъ своими переконующими выводами успѣвъ (мимо неприклонности Грохольского и деякихъ другихъ польскихъ послѣдовъ, мѣжъ тими и „перекабатишого“ проф. економіи Леона Бѣльинского) вымогчи на большости послѣдовъ „кола“ польского ухаду за обнятемъ Пѣвнѣочной желѣзницѣ въ зарядъ державный. Ухваля са „кола“ польского спровадила навѣтъ упадокъ акцій згаданой желѣзницѣ. Въ осени має прийти на дневный порядокъ рады державной справа Пѣвнѣочной желѣзницѣ, котра по улынувшихъ 80 лѣтахъ повинна перейти въ зарядъ державы. Але Ротшильдъ дуже не хочея пустити зъ рукъ такой золотой рѣчи, бо акцій Пѣвнѣочной желѣзницѣ на 1000 зр. стоятъ на 2400. (Акція той желѣзницѣ мають въ наибольшон части Ротшильды а кольканыдять миліонѣвъ має цѣсарска родина.) Щобы отже пос. Рачинскій не шкodikъ интересамъ Ротшильдѣвъ, оталоса такъ, що онъ зложивъ свой мандатъ.

— По случаю воально-декламаційного вечера в Калущи прислали свои дары на руки комитету П. Т. пос. Д. Кулачковскій 10 зр., о. Турчинскій и п. Бергеръ зъ Завою по 3 зр., о. Омелянъ Левицкій зъ Рахивѣ, п. Маеръ зъ Пѣдмихайля, п. Серафимъ, п. Собота зъ Подборокъ, п. Вас. Дѣдошакъ зѣ Львова и п. Рудкевичъ зѣ Долины по 2 зр.; о. І. Заячківскій зѣ Лопянки, о. П. Яцшинъ зѣ Стры и п. Валугурскій зѣ Перевѣца по 1 зр. 50 кр.; о. І. Порайко зѣ Станиславова, о. А. Долянскій зѣ Перегінска, о. Ю. Рожанковскій зѣ Олѣховки, о. Ружничій зѣ Струтина, о. Ступничій зѣ Товмача, о. Ал. Стефановичъ зѣ Львова, п-ѣ Свѣтальска зѣ Калуща, о. М. Левицкій зѣ Сѣвки, о. В. Хойнацкій зѣ Гарасимова, о. В. Озаркевичъ зѣ Белелуѣ, о. А. Проскурничій, о. Д. Шкурганъ зѣ Красного, п. А. Ничай и Л. Корытовскій зѣ Львова, п. Галька зѣ Томашовець, о. І. Литвиновичъ зѣ Станиславова, п. Зеленскій, п. Геровскій зѣ Долины по 1 зр. Комитетъ складае вѣсь П. Т. Дателямъ сердечне „опас-Богъ“!

— О. Лука Бобровичъ надбославъ намъ спростованье, въ котромъ заявляе, що бнвъ, анѣ не выдававъ руского молитвослова польскими буквами, анѣ не дававъ ему своєи апробаты. Заразомъ заявляе о. Бобровичъ, що у него того молитвослова нема на складѣ. Зѣ обявкою нашего умѣщаемо жадане спростованье о. Бобровича, але мусимо при томъ замѣтити, що нашему дописувателю больше ходило о то, що о. Бобровичъ заходився коло того, щобы сей молитвословъ, выданный однимъ польскимъ графомъ зѣ Перемыского, одержавъ апробату латиньского о апбсла и руского ординариату, — чого о. Бобровичъ въ надбославнѣмъ намъ спростованью не перечитъ, хочъ тамъ и заявляе, що бнвъ „не годится съ такого

рода експериментомъ“. Впрочемъ лишасмо до во-лѣ нашему дописувателю сказати въ сѣмъ дѣлѣ свое слово.

— Упомянемся: 1) Станиславъ Хлебовскій, одинъ зъ лучшихъ польскихъ малярѣвъ въ 49 роцѣ житя. Академію малярску скончивъ въ Петербургѣ и получивъ отъ правительства на 6 лѣтъ стипендію для дальшой науки за границею. Обѣ-хавши цѣлу майже Европу опинився въ 1860-тыхъ рр. въ Константинополи яко надворный маляръ султана Абдуль-Азиса. Въ 1876 перевѣся до Парижа. Образы его съ темами ориентальными высоко цѣненіи. Штука польска утерала въ Хлебовскѣмъ одного зъ лучшихъ представитѣлѣвъ. 2) Австр. генералъ бар. Фр. Влашицъ, комендантъ корпуса въ Бернѣ, умеръ въ 57 р. житя. 3) Австр. генералъ гр. Гринне, бувшій першій адъютантъ цѣсаря Францъ-Иосифа, членъ палаты панѣвъ и пр.

— Нелюбимый вартѣвникъ. Въ черновецкѣй газетѣ польской читаемо: Въ пятницу вечеромъ, коли заводили варту передъ касою скарбовой дирекціи въ Черновцахъ, поставили передъ нею недавно що лишѣ отданого рекрута. О 1 годинѣ по пѣвнѣочи мала змѣнитися варты для того, якъ звичайно, прийшовъ до нашего рекрута фрайтеръ съ тремя жовнѣбрами, щобы его „злюзувати“. Ледви що побачивъ рекрутъ приближающихся, станувъ мовъ до бою и крикнувъ гнѣвно: „Halt! Wer da?“ Фрайтеръ выповѣвъ паролю, але вартѣвничковѣ се було байдуже; онъ не давъ переконатися, лишѣ приготовивъ оружіе до стрѣляния. Змѣривъ до надходящихъ и крикнувъ: „Втѣкай, бо стрѣляю!“ Видячи небезпеченство, жовнѣбры почали просати, щобы на хвильку задержався, а тымъ часомъ зручно охвалился за браму. Комендантъ гавпвахты выправивъ ихъ другой разъ, але нѣчого не помогли нѣ поклякъ нѣ прозба: рекрутъ грозивъ не на жарты и не уступивъ. Не було рады, вартѣвничка лишива на нездобутой пикетѣ ажъ до рана и доперва досвѣта могли ему вытолковать его незвычайну охоту, причѣмъ показалося, що рекрутъ набравъ такой охоты черезъ недокладне зрозумѣнье приписѣвъ службы. За те-жъ мусѣвъ бѣдолаха самъ выстояти цѣлу нѣчь на вартѣ...

— Дрѣбнѣй вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ громадѣ Мартинѣвъ новый 100 зр. на будову новой школы.

Вѣсти Аепархіальныи.

Зѣ АЕпархіи Львѣвской.

Увѣдомлене отъ испиту конкурсу. получили оо. Стеф. Хоминскій пар. въ Миколаевѣ, Андрей Навроцкій пар. въ Голгочевѣ, Франц. Скульскій пар. зѣ Садокъ.

Позволене до испиту конкурсу. получили оо. Теоф. Петровскій и Ив. Любавичъ.

Позволене зложена испитѣвъ зѣ предметѣвъ богословскихъ получить Мосевичъ Корнилій, холмчакъ; митроп. ординариятъ вставився за нимъ до выдѣлу богословского.

До канон. институціи завѣзванный о. Николай Копачъ на Общаны.

Сотрудничество получивъ о. Петро Чумакъ въ Сосновѣ, дек. буцацкого.

Введеніи о. Гуменный Григорій яко парохъ Рожанки.

Президія наместничества годится на каноничну институцію о. Теофила Миговича на Губинѣ, дек. буцацкого.

ПОСМЕРТНѢЙ ВѢСТИ.

† О. Павло Майновскій, капелянъ Хомяковки, дек. тысяченицкого, упокоився 13 л. червня с. р. въ 45 роцѣ житя а 13 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

Аптика РУКЕРА во Львѣвѣ 1009 (51—?) поручае **Росу красоты и всякѣй косметики и пахощѣ** якъ черезъ мене, такъ и черезъ иншіи фирмы оповѣщуваний.

Кава зелена

здорове верно по 7 зр. 60 кр. за 5 кил. (въ тонкѣмъ ворочку) вразѣ съ упакованьемъ и пересылкою почтовою

якъ довго стане запасу.

(Весь запасъ теперѣшний 1500 кил.)

РИЖЪ

зѣ складу въ Станиславѣвъ по 18 зр. за 100 к.

Шварцъ безъ витріюлю

въ коробкахъ деревяныхъ по 1½, 2, 3, 4 кр. „ „ точеныхъ по 5, 6, 10, 22 кр. (одинъ фунтъ) въ бляшанкахъ по 5, 10, 15, 20 кр.

Ваги децимальный

(до высилки впродѣтъ зѣ фабрики) на 10 20 50 100 150 200 250 кил. по 7½ 8½ 10 13 15 20 26 зр. кромѣ транспорту зѣ Вѣднѣ

Повысѣи и иншіи товары поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львѣвѣ.

20 процентъ за машину до шитя.
72 пейсатыхъ агентѣвъ зависѣли черезъ цѣлыи рѣчи на выдѣлу и предкладае нашѣмъ легковѣрой публикѣ машины до шитя на рѣчи. Сѣмъ и шо тѣ машины получили на выставѣ амстердамской высочайшей оцѣны и т. д.
Все то фальшь и блага! Але дѣлячо тѣ агенты такъ неутомимо угавлютъ по крамъ и такъ писаво имъ на реперѣ за машину.
Прощу почисати колько проценту платитъ нашъ бѣднѣйшій край лишѣ самымъ агентамъ машиннымъ.
Рахунокъ простый. Бѣтъ ихъ 7, кождый агентъ опродаетъ рѣчи по рѣзъ свою блягу шо наименше 50 машинъ, а переѣчна квота опроданыхъ машинъ 60 зр., а зѣ той квоты получае агенты 20 процентъ.
Памятай поважанный читателю, шо лишѣ та оцѣна машинъ платити агентами 20 проц., котра дае дуже лихѣ машины за грубѣйшій рѣчей.
Щобы разъ зрѣбити конецъ такому отрашному вынѣсению нашѣмъ публики, постановивъ я отъ нового року держати на складѣ 300 машинъ до шитя Зингера, т. е. зѣ трѣхъ рѣжнѣхъ фабрикъ по оцѣнѣмъ найприступнѣйшихъ.
Машины Зингера нѣбнжъ съ найнов. полѣпшеніями по 68, 55 и 45 зр. о 10% дешевпѣ.
ГВАРАНТІЯ 5 ЛѢТЪ.
Въ виду новой ustawy промысловой, шо якъ разъ ввошла въ житье, вонка зѣ стороны агентамъ обѣщана гварантія и направа устае.
Иосифъ Иваницкій механикъ и властитель торговѣльнѣ машинъ. Львѣвъ, готель Жоржа.
Принятѣи въ замѣну машины уживанѣи, отпиродую по той оцѣнѣ по якѣй и приймае. в. ручнѣй отъ 3 до 12 зр., вѣжнѣй отъ 5 до 15 зр.

Фѣльварокъ
близько Львова складаючийся зѣ 500 моргѣвъ орного поля, 300 морг. сѣножатей и пасовисна вразѣ съ правомъ пропинаціи, засѣвомъ и т. п. отдалея каждой хвиль зѣ вѣольной руки
вѣ аренду.
Близша вѣдомѣсть подѣ адресою: А. М. Львѣвъ, ул. Жовтѣвска ч. 62. (1—3)

„Скошенный цвѣтъ“
образокъ зѣ галицкого житя
Василя Барвѣнка.
Цѣна 1 зр., съ пересылкою 1 зр. 20 кр.
Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

На преміи для дѣтей
1100 поручае 3—4
К. М. ВОЗНЯКЪ
у Львѣвѣ, ул. Ѡрменська чясло 6. (впротивъ „Народного Дому“)
ОБРАЗКѢВЪ сотка за 60 кр., 1 зр., 1 зр. 60 кр., 2 зр. 50 кр., 3 зр. и 5 зр.
МОЛИТВОСЛОВЫ для дѣтей по 15 кр., большѣи для дѣтей по 20 кр., для молодежи по 30 кр.
Молитвословы для дѣтей, оправленѣи въ полотно съ вытисками „Нагорода пильности“, съ трираменнымъ хрестомъ або матерекъ Божою по 30 кр.
Молитвенники народный по 20 кр.
Замовленя выше 6 зр. высылаются франко.
Съ поважаньемъ **Константинъ М. Вознякъ.**

Краски оліійныи
зѣвѣсьмъ готовѣи до ужитку, до мальованя дверей, оконъ, помостѣвъ, дахѣвъ, домѣвъ, огородныхъ зварядѣвъ и господарскихъ, зварядѣвъ рѣльничихъ и т. д.
КРАСКИ оліійно-лякеровой и бурштиново-лякеровой масу до запусканя помостѣвъ власного выробу, найбѣлшого рода лякеръ до помостѣвъ, лякеръ до шкѣльныхъ таблицъ найдобрабѣйшій лякеры повозовѣй правдивѣи англійскѣи зѣ фабрикъ Wilkinson, New-wood и Clark въ Лондонѣ, всякого рода лякеры до работъ внутрѣшнихъ, въльничихъ, деревя, ожелъза и шкѣръ.
Краски сухѣи всякѣи роды: анилиновѣи, до крашеня яещъ матерій, друкарскѣи, бронзы (золотый порошокъ), волото въ аркушахъ, ростниинъ въ плынѣ, для переплетничковъ, тусовой акварелей въ гузничкахъ и лѣсоцкахъ, акварелей вохнѣи въ трубочкахъ и мушляхъ, до мальованя порцеланъ, оліійнѣи въ трубочкахъ до работъ артистичныхъ.
Средства до ретушованя, оліійнѣи и веринкомъ до работъ артистичныхъ, пезалѣ, малдрекѣи полотна, палеты оталюти и всякѣи приборы до мальованя и рисованя.
Артикулы для фѣльварковъ: Смазовило до желѣзныхъ осей, оліива до машинъ, теръ газовой, цементъ и гипсъ, китъ, асальтъ, антимерузіонъ, карболовый квасъ и другѣи средства дезинфекціи

Реальность
складаючыся зѣ мешканя о 3 комнатахъ и кухни, зѣ саду о добѣрныхъ деревьяхъ, зѣ будынкѣвъ господарскихъ, маюча поля орного и лукъ 22 морги, положена
въ селѣ Серны о 2 милѣ дороги отъ Мостискъ, есть до проданя зѣ вѣольной руки мѣсцевого душпаствѣря. **Почта Краковецъ.** 1114 (2—3)

Наибѣольшій складъ нотъ до граня и до спѣву на продажѣ и до пожичаня. НАЙСВѢЖѢЙШЫЕ НОВОСТИ въ Читальни
ГУБРИНОВИЧА и ШМИДТА
1004 12—24 подѣ зарядомъ **К. ВИЛЬДА** во Львѣвѣ, **улиця Академична ч. 3.**

Складъ фабричный красокъ, лякерѣвъ, помостѣвъ, дуктѣвъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріями
ГИБНЕРА и ГАНКЕ
1104 (41—?) во Львѣвѣ, Ринокъ поручае
Краски оліійныи зѣвѣсьмъ готовѣи до ужитку, до мальованя дверей, оконъ, помостѣвъ, дахѣвъ, домѣвъ, огородныхъ зварядѣвъ и господарскихъ, зварядѣвъ рѣльничихъ и т. д.
КРАСКИ оліійно-лякеровой и бурштиново-лякеровой масу до запусканя помостѣвъ власного выробу, найбѣлшого рода лякеръ до помостѣвъ, лякеръ до шкѣльныхъ таблицъ найдобрабѣйшій лякеры повозовѣй правдивѣи англійскѣи зѣ фабрикъ Wilkinson, New-wood и Clark въ Лондонѣ, всякого рода лякеры до работъ внутрѣшнихъ, въльничихъ, деревя, ожелъза и шкѣръ.
Краски сухѣи всякѣи роды: анилиновѣи, до крашеня яещъ матерій, друкарскѣи, бронзы (золотый порошокъ), волото въ аркушахъ, ростниинъ въ плынѣ, для переплетничковъ, тусовой акварелей въ гузничкахъ и лѣсоцкахъ, акварелей вохнѣи въ трубочкахъ и мушляхъ, до мальованя порцеланъ, оліійнѣи въ трубочкахъ до работъ артистичныхъ.
Средства до ретушованя, оліійнѣи и веринкомъ до работъ артистичныхъ, пезалѣ, малдрекѣи полотна, палеты оталюти и всякѣи приборы до мальованя и рисованя.
Артикулы для фѣльварковъ: Смазовило до желѣзныхъ осей, оліива до машинъ, теръ газовой, цементъ и гипсъ, китъ, асальтъ, антимерузіонъ, карболовый квасъ и другѣи средства дезинфекціи

Прияды пивничѣи: Шпунты и чопы до бочокъ, корки до бутылкѣвъ, капосѣ до бутылкѣвъ, маса до лякованя бутылкѣвъ, машины до коркованя бутылкѣвъ, тирбушоны, машины до мытѣи саломѣ, пыпы до бочокъ.
Артикулы гумовѣи: книшки гумовѣи до газу и до воды, вина, пива, квасу, палеты и пр.
прострала гумовѣи: Пасы до машинъ и мѣстатѣи зѣлѣвшихъ шкѣръ бѣлѣйшихъ шварны.
Гурты до машинъ, зѣвѣсьмъ Рурѣи цинной и оловной. Шрѣтъ, ѣлтки и кулѣ.
Порошокъ на комахѣи и мѣстѣи на комахѣи, камѣора и порокъ Артикулы тоалетной, маса тоалетной, Extrait d'odeur, Eau de Cologne, ѣлѣи и помады.
Лякъ до печатаня: Чорнило до писаня, до печатаня червено, сине, чорно, до печатаня и автографично.
Краски до печатаня, гурѣи розпушуваня.
Китъ до скла и порцеланя.
Смазовило неперламачно до шкѣры.
Смазовило на коньякѣи до бѣвъ ужитку.
Товѣи до оружія. Лякеры до чобѣвъ чорныхъ и мѣнѣйшѣи.
Чорнило до шкѣръ. Апретура до консервованя шкѣръ.
Все по найдешевнѣйшій цѣнѣи спеціальной на заказъ и franco.
При замовленяхъ на выдѣлу тою процентъ о приемышѣи оцѣнѣи, котра выставлена-бѣ тою оцѣнѣи тамъ и вказѣи коштыи оцѣнѣи на случай недовѣрѣи оцѣнѣи.
Отъ осени року 1884 зѣвѣсьмъ домѣ Ринокъ